तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य विश्वामित्रो महायशाः ।
प्रत्युवाच शतानन्दं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ १० ॥
नातिक्रान्तमिदं ब्रह्मन् यत्कार्यं तत्कृतं मया ।
संगता गुरुणा पत्नी भार्गवेणेव रेणुका ॥ ११ ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य विश्वामित्रस्य धीमतः ।
शतानन्दस्ततो राममिदं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥
स्वागतं ते रघुश्रेष्ठ दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मे प्रभो ।
विश्वामित्रेण सहित इमं यज्ञं महात्मनः ॥ १३ ॥
अचिन्त्यो ह्येष धर्मात्मा राजर्षिरमितद्युतिः ।
विश्वामित्रो महातेजा यश्च ते परमो गुरुः ॥ १४ ॥
नास्ति धन्यतरो राम त्वदन्यो भुवि कश्चन ।
यस्य ते हितकामोऽयं विश्वामित्रस्तपोनिधिः ॥ १५ ॥
शृणुतां च पुरावृत्तं कौशिकस्य महात्मनः ।
यद्वीर्यो यत्प्रभावोऽयं यद्योगश्च महायशाः ॥ १६ ॥
राजाभूदेष धर्मात्मा दीर्घकालमरिंदमः ।
धर्मज्ञश्च क्रियावांश्च प्रजानां पालने रतः ॥ १७ ॥
पितामहसुतस्त्वासीत् कुशो नाम महीपतिः ।
कुशस्य पुत्रो बलवान् कुशनाभः सुधार्मिकः ॥ १८ ॥
कुशनाभसुतस्त्वासीद्गाधिर्नाम महामतिः ।
तस्य पुत्रो महातेजा विश्वामित्रो महामुनिः ॥ १९ ॥

Digitized by Google